DE JACHTWET

Behouden gebleven bepalingen van de jachtwet van 28 februari 1882[1]

[**Art. 7bis.** [...] (Jachtdecreet, art. 41.1)

Hij die beweert schade te hebben geleden, richt tot de vrederechter een mondeling of schriftelijk verzoek, waarin hij zijn naam, beroep en woonplaats en die van de verantwoordelijke persoon vermeldt, alsmede het voorwerp en de oorzaak van de eis.

Geschiedt het verzoek mondeling, dan maakt de rechter daarvan proces-verbaal op. Binnen de acht dagen benoemt hij een deskundige en, na te bekwamer tijd bij aangetekende brief en zo nodig bij geregistreerd telegram aan partijen kennis te hebben gegeven van de inhoud van het verzoek, alsmede van de dag en het uur van de plaatsopneming en van het deskundig onderzoek, begeeft hij zich, vergezeld van de deskundige, ter plaatse. Is de eis vatbaar voor hoger beroep, dan maakt hij van de verklaringen van de deskundige proces-verbaal op en, indien daartoe reden is, ook van zijn eigen bevindingen. De partijen worden verzocht al hun middelen uiterlijk tijdens deze plaatsopneming te doen kennen.

Tenzij de verweerder verkiest het bedrag, door de deskundige als [dubbele] [2] vergoeding bepaald, en de kosten dadelijk te betalen, verwijst de rechter de zaak naar een terechtzitting te houden binnen de eerstvolgende acht dagen. Is bij deze verwijzing een van de partijen niet aanwezig, dan wordt haar daarvan aanstonds kennis gegeven bij aangetekende brief. Op de terechtzitting waarnaar de zaak is verwezen, worden partijen zonder enige andere procesvorm gehoord en doet de rechter uitspraak.

Indien de rechter een getuigenverhoor of een nieuw deskundig onderzoek beveelt, geschieden deze binnen acht dagen en partijen pleiten in voorkomend geval zonder verwijl. Het vonnis wordt terstond of uiterlijk binnen acht dagen uitgesproken.

Worden de hierboven gestelde termijnen verlengd om uitzonderlijke redenen dan worden deze in het vonnis vermeld.
[...](Wetboek der registratierechten art. 290; Wetboek der zegelrechten, art. 81).

Hij die beweert schade te hebben geleden, kan de zaak ook bij gewone dagvaarding aanhangig maken. In dat geval kan hij dagvaarden, hetzij tot behandeling van de zaak in haar geheel, hetzij alleen tot instelling van een deskundig onderzoek en dan zijn de leden 2 tot 6 niet van toepassing [...] (W. 30 juni 1967, art. 1).

Aan partijen wordt, binnen drie dagen na de uitspraak, bij ter post aangetekende brief kennis gegeven van het beschikkende gedeelte van elk vonnis dat niet in hun tegenwoordigheid is gewezen.

Hoger beroep is niet meer ontvankelijk na veertien dagen te rekenen van de uitspraak. Eisen van 24,79 euro en minder, berekend op de grondslag van het enkele schadebedrag, worden uitgewezen bij een vonnis dat niet vatbaar is voor hoger beroep, maar alleen voor verzet. (W. 20 maart 1948, art. 2)] (W. 4 april 1900, art. 2).

Art. 8. [...] *(Jachtdecreet, art. 41.1)*

[…] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,1°)*

---

[1] De jachtwet van 1882 werd gewijzigd en aangevuld door de volgende akten:
4 april 1900 (W), 30 juli 1922 (W), 30 januari 1924 (W), 30 december 1936 (W) 20 maart 1948 (W), 14 juli 1961 (W), 20 juni 1963 (W), 10 oktober 1967 (Ger. Wb.) , 30 Juni 1972 (KB), 30 juni 1981 (K.B.), 27 juni 1985 (D), 11 februari 1986 (W), 4 november 1987 (BVR), 5 oktober 1988 (BVR), 10 mei 1989 (BVR), 24 juli 1991 (D), 7 december 2007 (D) en 30 april 2009 (D).

[2] Ingevolge de schrapping van het eerste lid van art. 7bis en rekening houdend met de besprekingen in de Commissie van de Vlaamse Raad dient dit adjectief klaarblijkelijk te worden weggelaten.

[**Art. 18.** …] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,2°)*

[**Art. 20. …**] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,1°)*

[**Art. 22.** ...] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,1°)*

Art. 24. […] (*Decr. 30 april 2009, art. 46)*

De processen-verbaal van douanebeambten leveren eveneens bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is, wanneer die agenten in de plaatsen waar zij gemachtigd zijn hun bediening uit te oefenen, de misdrijven omschreven in [artikel 19, eerste en derde lid en in artikel 26, eerste lid van het Jachtdecreet van 24 juli 1991] (Jachtdecreet, art. 41, 5), opsporen en vaststellen.

Art. 26. De vervolging geschiedt ambtshalve, maar indien het enkel een overtreding van de [artikelen 7 en 20[1] van het Jachtdecreet van 24 juli 1991] (Jachtdecreet, art. 41.6) betreft, geschiedt de vervolging niet dan op klacht van de houder van het jachtrecht of van zijn rechthebbende. De klager is alleen dan gehouden zich burgerlijke partij te stellen, indien hij schadevergoeding wil vorderen.
Wanneer de overtreding van [artikel 7 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991] (Jachtdecreet art. 41.6) evenwel begaan wordt op een eigendom dat deel uitmaakt van het openbaar domein of van het privaat domein van de Staat, van de provincie, van de gemeente of van openbare instellingen, en waarvan de jacht niet verhuurd is, geschiedt de vervolging ambtshalve.

[**Art. 27.** …] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,2°)*

[**Art. 28.** …] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,2°)*

[**Art. 29.** …] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,2°)*

[**Art. 30.** …] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,2°)*

[**Art. 31.** ...] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,1°)*

[**Art. 31ter.** ...] (*Decr. 30 april 2009, art. 45,3°)*

Art. 32. Opgeheven worden [het decreet van 28-30 april 1790] het decreet van 11 juli 1810, het decreet van 4 mei 1812, voor zover het de jachtverloven betreft, de wetten van 26 februari 1846 en van 29 maart 1873 alsmede alle andere bepalingen die strijdig zijn met deze wet. (Wet 30 juni 1967, art. 1)

---

[1] In feite wordt artikel 10 van het jachtdecreet bedoeld.